

БОРБА

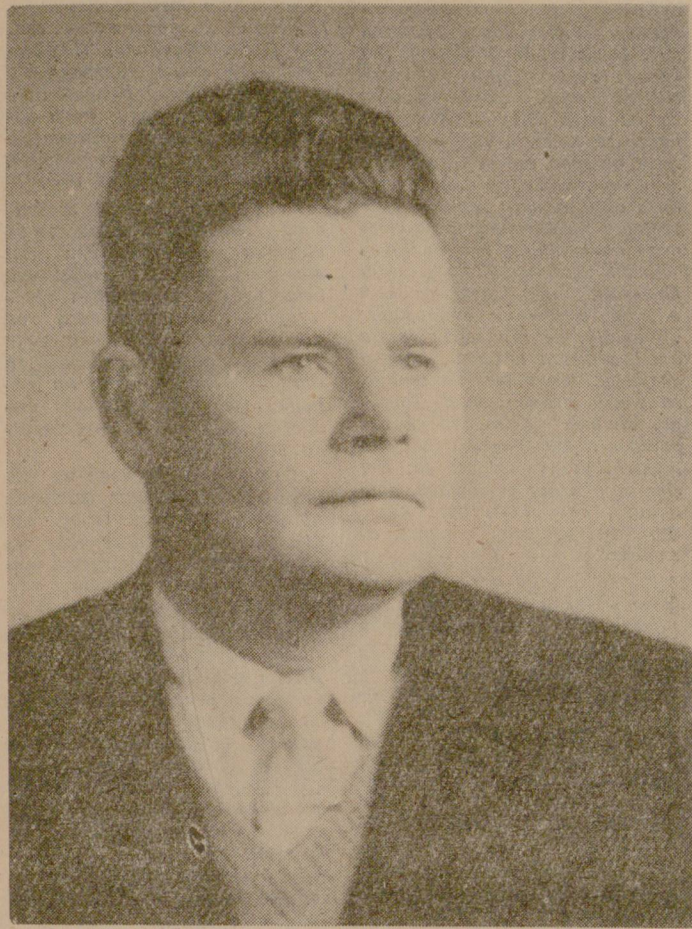
ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ
И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ — В. ТЪРНОВО
Излиза три пъти седмично

Год. XIX, бр. 6 (1761)

В. Търново, събота, 12 януари 1963 г.

Цена 2 стотинки

ЧЕЛНИ БОЙЦИ НА ГЕНЕРАЛНАТА ПЕРСПЕКТИВА

Кооператрите от с. Лесичери са известни в окръга не само като добри майстори при отглеждането на десертно и винено грозде и ягоди, но и като добри майстори-градинари. С голямо усърдие работи през 1962 година зеленчуковата бригада на Иван Маринов. И не напразно бяха нейните усилия — възнаграден е трудът ѝ. От 60 декара бригадата получи средно по 7970 кг домати.

Стремжът на Иван Маринов е през настоящата година успехите на бригадата да бъдат още по-големи, за което неговите хора усилено се подготвят в тези дни.

ИЗПЪЛНЕНИЕТО НА ПЛАНА ЗА 1963 Г.
ВСЕКИДНЕВНА ЗАДАЧА!

От ръчно
към автоматично
пълнене

Новият годишен план за пакетиране на захар, който е по-голям от миналогодишния, налага колективна на отдела за разфасовка на кристална захар да се замисли върху възможността от автоматизиране пълненето на кесии със захар. До миналата година тази манипулация се извършваше на ръка.

Осъществяването на автоматичното пълнене най-много възбуждаше ръководителя на отдела П. Ангелов. Той заедно с инж. Антонов и помощта на ръководството изработи автоматите в ремонтната работилница.

Тези нови автомати, плод на задружния колектив от Държавния захарни заводи — Г. Оряховица, вече замества много човешки ръце и облекчава труда на работниците. След пушането им в експлоатация пълненето на кесийките със захар и дозирането се извършва много бързо. За минута се приготвяват от 10 до 15 пакетчета. Скоростта може да се увеличава и намалява в зависимост от сръчността на работника. По-рано, при ръчното пълнене, за 8 часа средно се пакетираха по 8 тона, а сега по 22. В момента се работи за приспособяване и за автоматизиране загряване и лепене на кесийките.

Ст. ГРАДИНАРОВА
от Обществения редакция на в. „Борба“ — Г. Оряховица

Ремонтът
по график

След настъпването на новата производствена година в керамичното предприятие „Мизия“ — Г. Оряховица започна ремонтната работа на машините и съоръженията. То се извършва по строго определен график. В цех № 2, където се започне най-напред производството на напрежението е и най-голямо. Освен редовните машинисти Райчо Москов и Дончо Байчев, в ремонта са включени и предсиджките Тодор Стойчев, Никола Хаджиев и др.

Всички участващи в ремонта са разпределени в 8 бригади, които се съревновават помежду си. Бригадите на Райчо Москов и Коста Кумбев обещаха да завършат ремонта 5 дни преди срока.

Не остават назад и строителните работници. Те завършват ремонта на рингова пещ № 4, която вече се зарежда със сурово производство. В цех № 1 — машинното отделение за производство на тухли от стурня, ремонтът ще приключи 15 дни преди срока.

Никола Момчилов

И ДРУГИТЕ ДА ГИ ПОСЛЕДВАТ

Още от първия ден на новата година на трудовите горски работници от техническия участък в с. Воевца вода продължава да работят по подготвянето на почвата за залесяване. Те не се плашат от силния студ, нито от ледения вятър и използват всички благоприятни дни за работа. Ентузиазмът на хората се подсилва и сгрява техните сили, когато виждат резултатите от своя труд — хлябните декара с малки борови фиданки, които красят околностите на Прохода на Републиката.

От началото на тази година са подготвени 220 декара площи, но предстои още много, защото годишният план на участъка е 3500 декара. Затова сега всички бързат да използват тези дни, когато хората са по-свободни.

ПЪРВИТЕ ДНИ —
ПЪРВИТЕ УСПЕХИ

С уверени крачки и през тази година тръгна колективът на цеха за „Персийски килими“ на „Промисления комбинат“ в гр. Елена. За първите седем дни от новата година планът е изпълнен 106,4 на сто. Най-добре изпълняват трудовите си норми техниките Георгина Никифорова, Надка Пеева, Мария Иванова, Аника Георгиева, Мария Димитрова и др.

Сега усилят на 300-та работнически са насочени към специалната изработка на 300 кв. м килими за Багдад.

В най-скоро време в цеха ще бъдат съпоставени нагледно резултатите на първенците и тия на изоставащите. Наред с борбата за високо качество всички в цеха се борят и за всеки грам вълна прежда. В резултат на ниско ценовото разглеждане за 7 дни икономисаха 9 кг вълна прежда.

Вдъхновен от решенията на VIII конгрес на БКП, колективът води борба да надмине миналогодишните успехи.

К. Василев

от Обществения редакция на в. „Борба“ — Елена

Планът ще бъде
изпълнен

(Беседа с гл. инженер на Завода за стоманобетонни изделия в Свищов Й. КРУМОВ)

За да започнем ритмична борба за изпълнение на годишния план, ни помогна много опитът от миналата година. През 1962 г. ние изпълнихме годишния си план 77 дена предсрочно. Това се дължи на рано направения качествен ремонт. Провеждаме успешно техническата учебна година, благодарение на което, значително се повиши квалификацията на производствениците. През цялата година нямаше никаква задръжка от повреди на машини и значително се повиши производствеността на труда.

След Юнското съвещание на БКП ние поехме задължение да повишим производствеността по обем, което изпълнихме с чест. През годината успяхме да реализираме икономия от 165 тона цимент в резултат от подобрение на технологичните процеси. Това предизвика и значително подобряване на качеството на стоманобетонните изделия, което е с 10—12 на сто над норматива на техническите изисквания.

Тази година трябва да произведем по план 40 на сто повече стоманобетонни изделия от миналата. Затова ние започнахме да се подготвяме отрано. До края на миналата година направихме основния ремонт на всички средства на производство. Това ни позволи да почнем ритмична работа за изпълнение на плана още от втори януари.

Сега се намираме в успешна подготовка за въвеждане в експлоатация на цеха за централни стълбове, който трябва да произведе 3 хиляди куб. м от този вид продукция. След него ще монтираме модерна

тросачно-мийна и сортировачна инсталация. С нея ще се подобри качеството на обработката на инертните материали и ще се повиши якостта на бетона. Предвижда се и механизация на полагането на бетона за сложени елементи на откритата площадка. Обръщаме голямо внимание и на производството на бетонови полутръби за хидроелектричното строителство. Нашата завод има много клиенти за този артикул и те непрекъснато се увеличават.

Ние вече завоювахме успех в борбата за повишаване производствеността на труда. Въведохме изменение на технологията в цеха за траверси. Измени се разстоянието на струните в траверсите и се премини към вибриране на цялата банка, а не както беше по-рано за всяка траверса поотделно.

Всички условия за работа, които създадохме и ще създадем, ни дават основание да сме сигурни, че планът по обем ще бъде изпълнен. Наред с тази важна задача пред колективна стои въпросът за икономия на всеки грам цимент и желязо.

ИЗИМУВАНЕТО НА ЖИВОТНИТЕ — ГОЛЯМА ЗАДАЧА

Оскъдният фураж за добитъка тази година е сериозна грижа не само на животновъдите и на специалистите, но и на всички в стопанството. Затова въпросът за изхранването на животните сега става голяма задача.

И наистина, прибрали и съхранени е едва 50 на сто от концентратите, грубия и сечения фураж и то изчислен по най-малките данни. А в Директивите на VIII конгрес на БКП се предвижда ръстът на животновъдството значително да нарастне, чувствително да се повиши и продукцията.

Независимо от всичко, животновъдите от Стражишкото кооперативно стопанство си поставиха за цел да изизмуват животните, така, че да запазят тях

Стратегия на мира

В наши дни историята поставя проблема за войната и мира като остра алтернатива: или мирно съвместно съществуване на държавите с различни социални системи, или разрушителна термоядрена война. Комунистите са привърженици на мирното съвместно съществуване. Техните идеали са свързани с построяване на обществото на прогреса, на изобилието, на всеобщия разцвет на личността. А такова общество е невъзможно да се създаде върху радиоактивни пепелища, останали след атомни бомбардировки. На социалистическите страни — „Правда“ — не е нужна война. Те успешно се развиват в мирни условия и ще победят в мирното икономическо съревнование.

Но възниква въпросът: може ли да се предотврати световна война, да се заздравят мир, да се осъществи всеобщо и пълно разоръжаване? Да, може — отговарят комунистите. Неко повече — вековната мечта на народите за свят без войни може да стане реална вече в съвременната ни епоха. Революционният оптимизъм на комунистите в този случай изхожда от анализа на онези дълбоки изменения на световната арена, които станаха през последните години. Сега съотношението на силите в света е такова, че империализмът не може както преди да диктува на другите своята воля и безпрепятствено да води агресивна политика. Призоваването на този факт може да се намери дори в речите на американския президент Дж. Кенеди.

Животът показва, че стремжът на агресора към военни авантюри не може да бъде отстранен нито с изразяване на презрение към него, нито с крепични разсъждения за неговата слабост. За защитата на мира, за предотвратяването на войната е нужно да се гласят в ход много по-тежки средства: борбата на народните маси, отбранителната мощ на социалистическия лагер, правилна външна политика на социалистическите страни, гъвкава дипломатия. Само в този случай може да се постигне успех, да се запази и заздравят мирът.

Изминалата година даде нови доказателства за правилността на курса на мирно съвместно съществуване, към който се придържа Съветският съюз в международните отношения. Във всички най-драматични и опасни международни събития през миналата година, такива като Лаос, Хималите или Куба, Съветският съюз действуваше като последователен привърженик на мирното уреждане на конфликтите.

В следвоенните години нямаше по-остра международна кри-

за от кризата, която създадоха американците в района на Карибско море. Над човечеството надвисна осезателна заплаха от световен термоядрен пожар. Някои военни теоретици на Запада смятаха, че още в първите часове на ракетно-ядрениата война биха загинали стотици милиони хора. И ако не стана катастрофа, то целият свят разбира, че за това решаваща заслуга има Съветският съюз. Карибската криза завърши с това, което никак не очакваха войнствените манияци от Пентагона — суверенитетът и независимостта на Куба бяха заздравени.

От големите и малките примери милиони и милиони хора се убедили, че теоретическите положения на съветските комунисти не се различават от делата им. Създаващият се с десетилетия на Запад мит за минимална агресивност на Съветския съюз загуби в очите на народите своята сила.

Съветските комунисти изумиха света със своите планове за развитието на народното стопанство. В наши дни хората виждат как Съветският съюз разработва обширни и обосновани планове за опазване на мира. Съветският проект за договор за всеобщо и пълно разоръжаване — този политически план на мира — легна в основата на обсъжданията на Комитета на 18-те в Женева. Съветската проекто-декларация за прехранване за мирни цели на средствата, освободени в резултат на разоръжаването, стана икономическа програма на разоръжаването, одобрена от ООН. По инициатива на съветското правителство Общото събрание на своята последна сесия прие решение за свикане през тази есен на международна конференция за развитието на търговията.

Широко известна е също така настойчивата и последователна борба на Съветския съюз за мирно уреждане на германския въпрос, с което не само ще се ликвидира опасното огнище в центъра на Европа, но и ще се създадат важни предпоставки за разрешаването на проблема за разоръжаването.

Стратегията на комунистите по въпросите на войната и мира отговарят на жизнените интереси на работниците селяните и интелигенцията, на огромното мнозинство от човечеството. Активната борба на Съветския съюз за всеобщ мир възвеличи идеологията на комунизма. В съзнанието на народите комунизмът и мирът все по-здраво се обединяват в едно цяло.

Д. ГУДКОВ
от Агенция „Новости“

ЗА ЗДРАВИНАТА НА КОМУНИСТИЧЕСКИЯ ФРОНТ

Статията на в. „Правда“ е още един документ за здравината и стабилността на световното комунистическо движение, имащо най-сигурна опора в лицето на КПСС.

Тя дава своя отзвук не само в братските комунистически партии, но сред всички честни хора в света. Това се дължи на факта, че народите виждат още един път потвърдена тяхната воля —

волята да живеят в мир и разбирателство.

Статията вдъхновява трудолюбците се в нашата страна към нови успехи. С още по-голяма увереност, с уловени сили работи сега и нашият съвсем млад колектив.

инж. АНТ. КОЕДЖИКОВ
директор на Завода за автоматични телалки в Лясковец

ТОЧНА ОЦЕНКА

Работ и задоволяване изплатват всеки човек при прочитането на редакционната статия на в. „Правда“. Това се дължи на факта, че тя смело поставя към най-важните и актуални проблеми на съвременното състояние на международното комунистическо движение. В нея се намира зряла и точна теоретическа преценка от гледното на марксистко-ленинските позиции по въпросите на нашето съвремие.

Смелата преценка на разколническата дейност на Албанската

партия на труда е само от полза за комунистическото движение в света.

Българските комунисти, българските трудеци се могат да бъдат само щастливи, тъй като статията още един път потвърждава, че нашата партия върви в крак с братските комунистически партии, начело с КПСС и нейния здрав ленински Централен комитет.

Дж. ЧАУШЕВ
директор на ДНП „В. Карлов“ Търново

ПЕСТЕЛИВО ДА РАЗХОДВАМЕ
ФУРАЖИТЕ!

Най-наболял и тревожен въпрос в селското стопанство сега е изхранването на добитъка. Знае се при какви условия зазимиха животните нашите кооперативни стопанства. Поради продължителната суша и някои организационни слабости, предвиденото количество фураж не бе произведено. Пред прага на зимата стопанствата в окръга се явиха с един недостиг от фураж, равняващ се на 124 000 крмни единици.

Биваше ли при това положение партийните и стопанските ръководители на село да се примирят, да скръстят ръце и да чакат „до когато стигне фуражът“? Не! Изминалите досега зимни дни показват, че в много стопанства на окръга на успешното изхранване на добитъка се гледа с най-голяма сериозност и загриженост. Затова там се взеха строги мерки главно в две направления: обработка на фуражите и тяхното разумно и най-пестеливо изразходване.

В ТКЗС — Поликраирие е установен строг контрол по изхранването на концентриран и грубия фураж, който не дава възможност да се разпилява и преразходва нито килограм фураж. Освен това работят и шест фуражни кухни, където се обработват сламата и царевичният. За да не се пилее листната маса, на люцерновото сено, то се гарязва и, смесено със слама, се поднася на животните. В това стопанство в последно време са започнали дръжджането на концентрираните фуражи в смес със слама, което е довело до увеличение на млекодайна с 200 литра на деи.

Във фуражните кухни на стопанството в с. Страхилово не става просто нарязване и меласиране, а сламата се запарява, царевичните какалашки се смилат на ситна ярма, използват се дори и лозови пръчки.

С чувство за отговорност за успешното изизмуване на животните се грижат в Ресен, Моравя, Джузупница, Обединение. Ако във всички стопанства работеха така, то не биха ни плашили следващите месеци до пролетта. Но положението в много кооперативи е тревожно. Не са редки случаите на съвсем безотговорно пилеене на слама, на силата, на изгаряне на какалашки, под предлог, че няма подходящи ярмомелки за тях. Много често обработката на грубите фуражи се свежда само до едно просто нарязване на сламата и царевичката и нищо повече. Не са изключени случаите, когато на животните се дава дори и неваряна слама.

На пръв поглед в ТКЗС — Полски Тръмбеш има грижа за доброто изхранване на добитъка. Създадени са фуражни кухни и в петте села на стопанството, но обработката на фуражите не става както трябва. В Полски Тръмбеш сламата, една част от която е поразвалена, се нарязва и третира със студена меласа, в Климентово много пъти я дават на животните неваряна, а в Раданово фуражната кухня през студентите дни не работи, защото била замръзнала! А тук има условия работата да се подобри и това да стане час по-скоро.

С какво може да се оправдаят ръководителите на ТКЗС в Бяла черква, които през цялото лято и есента не намериха начин да изградят предвидените фуражни кухни? Обяснение, че нямало строителни работници, никак не издържа. Ако управителният съвет имаше доброто желание, той винаги би могъл да разреши този въпрос. Сега в стопанството меласирането става по най-примитивен начин — направо в циментовите ясли на обирите. Това отнема много време и труд, обработката не е качествена, пилее се меласата.

С лекота и безгрижност погледнаха на необходимостта от обработка на фуражите и в ТКЗС — Върбовка. При план да се изградят три фуражни кухни е готова сама една, но и тя не работи. Животните получават необработени фуражи, което по същество означава пилеене, а продукцията намалява.

Следващите месеци от зимата са най-критичните в изхранването на животните. Това изисква постоянен, ежечасен контрол при изразходването на фуражите и подобряване на начините на тяхната обработка. Опитът, който придобиха някои наши стопанства в това отношение, трябва да се ползува от всички. Време е вече да влязат в пълна употреба царевичните какалашки, лозовите пръчки, да се преминат към химическото третиране и обоготвяване на сламата. За да стане това по-скоро „Селснб“ трябва да побърза да снабди стопанствата с така необходимите чукови ярмомелки.

От мерките, които ще вземат общинските комитети на Партията и управителните съвети на ТКЗС, ще зависи успехът на нашето животновъдство през тази и идущите години.

Коста РАЕВ

главен зоотехник при ТКЗС
от Обществения редакция на в. „Борба“ — Стражица

ВЕЧЕРИТЕ НА ЮБИЛЯРА — ШКОЛА ЗА ЧЕЛЕН ОПИТ

Много и разнообразни са формите на партийна работа, които спомагат за разгръщане на самодисциплината на партийните организации, за обобщаване и разпространяване опита на първенците, за възпитаване на младежта и трудолюбие в любов към труда и уважение към челиците в производството. С цел да бъдат постигнати по-големи производствени и други успехи, редица партийни комитети и първични партийни организации, като тези в Поликрайще, Овча могила, Полски Сеновец, ДИП „В. Мавриков“ — В. Търново, ДМЗ „Червена звезда“ — Дебелец и др. организират вечери на първенците, на рационализаторите, на юбиляри и други.

В последно време все повече се налага практиката на някои първични партийни организации в промишлените предприятия да организират вечерни, посветени на работниците излезли на пенсия или работили 15, 20, 30 години в едно и също предприятие.

Преди известно време партийната организация в ДМЗ „Червена звезда“ устрои подходящо тържество, посветено на работниците, работили по над 15 години в Завода. Но това не бе едно обикновено чествуване. На него най-добрите от 60-те юбиляри, притежаващи много опит и голямо майсторство в труда, разказаха за своята работа. Дълго преди тържеството, с тях се проведоха срещи, на които им бе изяснено значението на юбилея, че това е израз на висока признателност към техния непрекъснат и съзнателен труд в завода. От своя страна работниците-юбиляри поеха задължение в продължение на 3-4 месеца да подпомогнат слабо квалифицираните работници — за повишаване на техните знания и квалификация.

Най-изтъкнатите работници-юбиляри, работили още при бившите собственици, преди 9. IX. 1944 година, разказаха на организирани срещи с комсомолците условията, при които са работили и усвоявали знанията в миналото, как бившите майстори са криели своите знания, поради което е трябвало с години да работят обща работа, без да могат да станат майстори и да овладят занаята. Тези условия те сравняваха със сегашните грижи на Партията

за обучението на младите работници и за тяхното възнаграждение.

В продължение на повече от 4 месеца работниците-юбиляри предаваха своя опит на по-ниско квалифицираните си другари. В резултат на това 32 души, които по-рано не изпълняваха нормите си, сега са подобрили значително своите постижения.

Интересно ми е и самото тържество. На него ръководството на завода поздравя юбилярите и им раздаде подаръци. Всичко това повиши още повече тяхната творческа инициатива и те с още по-голяма любов и желание продължиха да предават своя опит на по-младите работници, които идват в завода. Това действава възпитателно и на останалите работници.

Има и други сектори на материалното производство, където с голямо усърдие и упоритост работят много труженици. В животновъдството, например, работят стотици кооператори по 10-15 години. Правилно ще бъде партийните комитети и първичните партийни организации при ТКЗС да организират тържества, посветени на животновъдите от ТКЗС и

ДЗС, които работят непрекъснато по над 10 години във фермите. Те също заслужават почит и уважение, защото една година част от тях са основатели на ТКЗС и със своя труд подпомагали Партията в укрепването на ТКЗС. А трудът им остава някак все още незабелязан.

Като се има предвид, че доста градски и селски младежи, пък и възрастни, отбягват да работят във фермите, поради това, че работата там им се струва едва ли не обидна, провеждането на такива тържества би окриляло животновъдите, би подбуждало благотворно за възпитаването на повече млади хора в този сравнително по-труден сектор на селското стопанство.

Провеждането на такива чествувания трябва да се свърже с изучаването и внедряването опита на първенците по почина на ловчаници. Повод за такива тържества могат да бъдат и кръглите годишници от основаването на ТКЗС.

Но, за да се постигне всичко това, необходимо е от страна на общинските партийни комитети и първичните партийни организации да се извърши ши-

рока организаторска и политическа работа по предварителен приет план за подготовка и провеждане на тържеството. На първо място трябва да се издирят животновъдите, които работят непрекъснато над 10 години в стопанството. Правилно ще бъде да се поставят големи портрети на десетгодишниците на видни места в селото, в града. Програмните комитети при РТВ да осигурят предавания за тях по радиорубриците. Агитаторите да поговорят с всеки кооператор за значението на това чествуване. На самото тържество да се поканият да присъствуват работници и служители от предприятията и учреденията в града и селото, които да поздравят юбилярите и им поднесат подаръци. Самодейните колективи при читалищата да подготвят специални програми за тържеството.

Организирането на такива юбилейни тържества ще помогне за мобилизиране още повече силите на работниците и кооператорите за изпълнение на плана за 1963 година, ще послужат като нова форма на партийна работа за намиране път до сърцата на хората.

Енчо ГЕОРГИЕВ

„ДА ДОСТИГНЕМ И НАДМИНЕМ ПЪРВЕНЦИТЕ ОТ 1962 ГОДИНА!“

В края на октомври 1962 г. Общинският партийен комитет в Долна Оряховица прие мероприятия за изучаване и внедряване на челиния опит в района на общината и в изпълнение указанията на ЦК на БКП за разгръщане широка организаторска и масово-политическа работа под лозунга „Да достигнем и надминем успехите на първенците от 1962 година“ по примера на ловчаници.

Свикано бе разширено съвещание на общинския партийен актив. На него заместник секретарят на комитета Георги Величков изнесе доклад за изучаването и внедряването на челиния опит. Избрани бяха комитети към комитетите. Те бяха отгласени от най-отговорните другари. Начело на комитетите за животновъдството застанах аз, а комитетите за растениевъдството — отговорник на комитетите за зеленчуковото производство — заместник председателят на стопанството и главен агроном Димитър Велчев, а на тези по механизацията — председателят на изпълкома на селския народен съвет Стефан Йоркишев.

Комисията трябва да уточни първенците в отраслите, за които отговаряха, след което специалните се заеха да изучават и анализират научно опита на челиниците. Подработени бяха и съответни мероприятия.

На събрания на първичните партийни организации бе докладвано за приложенето на опита на първенците и констатациите на комитетите. След това се пристъпи към практическа работа със самите производственици.

В зеленчуковото производство бригадата за комунистически труд, в участък Горски Долен Тръмбеш, към 31. XI. 1962 година изпълни годишния си план 149 на сто и осигури на декар обработваема земя по над 500 лева доход. Ако всички бригади от стопанството работят като нея, би се осигурил допълнителен надпланов приход от зеленчуковите градини на стойност 335 000. Най-опитните производственици в зеленчукопроизводството са звеното Гечо Николов и Енчо Иванов и кооператорите Стефан К. Тодоров, Ветка Енева и Мария Ст. Илиева. Те получиха по 1580 кг картофи от декар. Ако и другите бригади бяха получили такъв добив, стопанството щеше да прибере допълнително 290 тона картофи, които се равняват по парична стойност на 32 000 лева.

Високи постижения има пета бригада в същото село. Миналата година в Горски Долен Тръмбеш бе получен от 300 декара по 520 кг царевича. Как? Още през август по предната година почвата е била изорана дълбоко 33-35 см. Засети са семена от сорта „Охайо—С—92“ върху площ от 200 декара и „Висконзин 641—А“ на 100 декара. Семената са калибрирани трета и пета фракция и обезпаразитени добре. Семената от сорта „Охайо—С—92“ са били третирани с жабешки прах. За целта 100 водни жаби са били изсушени и смелени на прах, след което примесени с пет кг мляна царевична ярма. Добри грижи са положени и по време на вегетацията и обработката. За да се види какво означава този добив за цялото стопанство, ще посоча само една цифра — 2 370 000 кг царевича зърно в повече.

Сега опитът на челиниците усилено се изучава. В школата на краварите другарите Лазар Нейков и Слави Бонев, които за десет месеца и половина получили от фуражна крава по над 2700 литра мляко, разказаха своя опит. От своя страна Общинският партийен комитет подготви специални нагледни материали — лозунги, табла, на които се съчат предимствата на опита на Лазар Нейков, Слави Бонев и другите първенци.

Подготвяме и издаването на специална листовка, на която ще бъде описан опитът на челиниците, РТЦ и многотиражката отделят специална рубрика за първенците и изучаването на техния опит.

През февруари Общинският партийен комитет и Управлението свет на ТКЗС ще организират срещи с първенците от всички отрасли. На тази среща другарите ще разкажат как са достигнали своите високи производствени успехи. След това ще бъде изнесена специална литературна програма от самодейните колективи в общината.

Най-добрите първенци през 1963 година предвиждаме да изпатим на екскурзии в някои социалистически страни.

Едновременно с тази организаторска работа по изучаването на челиния опит, кооператорите вече започнаха да прилагат на учено в отраслите, където това сега е възможно. Разгара се съревнование за достигане сред по 400 кг царевича, 260 кг ечемик и 200 кг пшеница от декар за цялото стопанство.

С това на дело ще допринесем и за изпълнението на исторически решения на Осмия конгрес на БКП, за разрешаване на зърнения проблем, за подем на животновъдството.

Димитър МОЛЛОВ
секретар на Общинския партийен комитет — Д. Оряховица

ОПИТЪТ НА ПЪРВЕНЦИТЕ — ПРАКТИКА НА ВСИЧКИ

Починът на Дювешки окръг за изучаване и прилагане опита на първенците завлада и кооператорите от ТКЗС в с. Масларево.

Под ръководството на Общинския партийен комитет бяха организирани школи към

най-добрите производственици в стопанството.

С голям интерес животновъдите изучаваха опита на челиниците в свиневадството и овцевъдството.

Тия дни работи и школата по зеленчукопроизводство.

Създаването на първични партийни комитети в стопанствата е едно от важните мероприятия за изучаване и внедряване на челиния опит.

Всички работници и служители от стопанствата са били изсушени и смелени на прах, след което примесени с пет кг мляна царевична ярма. Добри грижи са положени и по време на вегетацията и обработката. За да се види какво означава този добив за цялото стопанство, ще посоча само една цифра — 2 370 000 кг царевича зърно в повече.

С това на дело ще допринесем и за изпълнението на исторически решения на Осмия конгрес на БКП, за разрешаване на зърнения проблем, за подем на животновъдството.

Димитър МОЛЛОВ
секретар на Общинския партийен комитет — Д. Оряховица

ОПИТЪТ НА ПЪРВЕНЦИТЕ — ПРАКТИКА НА ВСИЧКИ

Починът на Дювешки окръг за изучаване и прилагане опита на първенците завлада и кооператорите от ТКЗС в с. Масларево.

Под ръководството на Общинския партийен комитет бяха организирани школи към

най-добрите производственици в стопанството.

С голям интерес животновъдите изучаваха опита на челиниците в свиневадството и овцевъдството.

Тия дни работи и школата по зеленчукопроизводство.

Създаването на първични партийни комитети в стопанствата е едно от важните мероприятия за изучаване и внедряване на челиния опит.

Всички работници и служители от стопанствата са били изсушени и смелени на прах, след което примесени с пет кг мляна царевична ярма. Добри грижи са положени и по време на вегетацията и обработката. За да се види какво означава този добив за цялото стопанство, ще посоча само една цифра — 2 370 000 кг царевича зърно в повече.

С това на дело ще допринесем и за изпълнението на исторически решения на Осмия конгрес на БКП, за разрешаване на зърнения проблем, за подем на животновъдството.

Димитър МОЛЛОВ
секретар на Общинския партийен комитет — Д. Оряховица

Димитър МОЛЛОВ
секретар на Общинския партийен комитет — Д. Оряховица

Димитър МОЛЛОВ
секретар на Общинския партийен комитет — Д. Оряховица

Прекрасен другар, пламенен трибун

(По случай 75 години от рождението на Хараламби Стоянов)

ЛОЗУНГИТЕ на Великия Октомври пропагандирани от нашата комунистическа партия заличаха като лавина изстрадалата ни земя. Най-голямото ми радост беше, че ме приеха член на Партията.

На 1 юли 1919 година постои на работа в жп транспорт. Станах член на Съюза на транспортните работници в България, който беше под влиянието на БКП.

Първия другар, с когото се сдружих, беше някогашният ми съученик в Търновската

гимназия от 1910 до 1914 година Асен Разцветников. Той ме запозна с Хараламби Стоянов, подначалник на гара Горна Оряховица. Пред мен се изправи едър, широкоплещест човек, със здраво червено лице, с хубава буна коса. Оттогава редовно се срещам с него по събрания в бай Тасовия салон в кв. Калитинец. Пламенен оратор и критик, той ни подготвяше за теоретическо отстояване срещу общоделците, за смела борба, за по-добър живот, за осъществяване на лозунгите на Великия Октомври.

Месец юли 1919 година ще остане напечатан в историята на нашето революционно движение. Бурните демонстрации по своята многосложност и ентусиазъм нямаша равни на себе си до него момент. Железничарските колонии, които потегляха от гара Горна Оряховица за града, се натъкваха на стената от цикове и тежките каретници на военните роти. Начело на колоната на железничарите заставаше Хараламби Стоянов, обръщаше се към войниците и се провикваше: „Войници, не стреляйте срещу вашите братя и бащи, които се борят за по-добър живот, за вас и вашите деца! Другари, напред!“ Колоните се забиваха в железните войнички редици, разколебаваха ги. Неговата смелост سکочаваше войниците, ентусиазирваше хилядите железничари, които го следваха.

На 24 декември 1919 година беше обявена общонародна демонстрация в цялата страна против блоковото правителство. Всички работници излязоха по улиците и площадите, буржоазията се скри в мила дупка. Професионалните съюзи под влиянието на БКП направиха предложение за най-бързо подобряване условията на живот пред наближаващата зима.

На 25 декември сутринта при отиване на работа се съобщиха всички да отидем на полната на жп депо на митинг. Само за един час мястото се изпълни от хиляди железничари. Стъпал на маса, изправен с целия си ръст, Хараламби Стоянов с мощен глас извика: „Другари, вчера — на 24 декември — при провеждане на всенародните демонстрации, пред Правителството с подкрепата на Българската комунистическа партия, държавното маемничество и работниците предяха искания за повече хляб, за повече свободи. Армията и полицията са стреляли и е пролята кръв на работническа кръв. Другари, след като се изчерпаха всички средства на борба за удовлетворяване на нашите искания, подкрепяни от Българската комунистическа партия, нас не ни остава нищо друго, освен последното средство — стачката. Стачният комитет реши: от днес — 25 декември ние сме в стачка!“

Парната сигнална свирка тревожно зазвони при настъпването на „Ура!“ на хилядите стачници, които единодушно дадохме клетва, че няма да се върнем на работа докато борбата ни не завърши с победа.

Христо Ст. АТАНАСОВ
активен борец против фашизма и капитализма —
Горна Оряховица

Хараламби Стоянов се провикна: „Другари, нека знае блоковото правителство, че тази свирка няма да зазвони и влакчето няма да тръгне докато не бъдем доволно щастливи, докато нашата борба не завърши с победа!“

На 10 януари 1920 година, след 14 дни прекарани в нашата Калитинска република, стачният комитет при одобрение от общото събрание реши да се подчиним на Указа за мобилизация. Оградени от войска ни закараха в търновските казарми. Начело на колоната застана Хараламби Стоянов и целият стачен комитет. Той пръв запя работническият марш Подеха го хилядите гърла. После Интернационала. С революционни песни влязохме в казармите в град Велико Търново. Нито заплахи, нито терор, нито страшни битови условия сломиха железничарите. Борбата продължи 55 дни.

През ноември 1923 година, след тежка борба, в листата за народни представители на единния фронт Хараламби беше избран за народен представител. В парламента той произнасяше пламенни речи против кървавата фашистка диктатура, за даване на народни свободи, за пълна амнистия на хилядите политически затворници.

Той беше вече член на ЦК на БКП. Кървавият фашизъм провеждаше бесен терор. Без пресъби по села и градове падаха убити със стотици народни патриоти и борци.

В края на февруари 1925 година Хараламби Стоянов си дойде от София за няколко дни. Срещнахме се, за да не се видим вече никога. Той беше развълнуван. При запитването ми какво особено може да ми каже, той отговори: „Христо, тежко брат, кървавият фашизъм лъчи по всички е решил да ликвидира с ръководния кадър на Партията, а това е лошо. Дръжте се здраво, минавайте в дълбоко подмолни, изграждайте здрав партизански групи от изпитани другари... Въпреки всичко, победата ще е наша! Аз ще бъда убит. Имам заплашително писмо. На всяка крачка в София след мен се движат едни и същи лица. Няма да емигрирам, но до последния дъх на живота си ще използвам трибуната на Народното събрание и оттам ще разобличавам кървавия фашистки терор.“

На 6 март 1925 година от София ни съобщиха, че Хараламби е убит. Простреля го наемни убийци пред военния клуб.

Така загина прекрасният наш другар, пламенен трибун, певец за народна свобода и социализъм Хараламби Стоянов. Днес в хиляди заводи и фабрики, златири и електроцентрали, кооперативни стопанства, новатори и герои на труда блика и буно пулсират пролятата кръв на десетки хиляди безсмъртни герои, както и на Хараламби Стоянов.

Христо Ст. АТАНАСОВ
активен борец против фашизма и капитализма —
Горна Оряховица

Комунистите — челиници в производството

С ЕГА, КОГАТО целият български народ се е вдигнал на борба за превръщане в дела решенията на историческия VIII конгрес на Партията, извънредно много пораснаха изискванията към отделните партийни членове. Те трябва не само да разясняват големите задачи, които конгресът постави, но и активно да се борят за тяхното претворяване в живота.

Партийната организация при ДМЗ „Червена звезда“ — гара Дебелец правилно разбира, че за осъществяването на конгресните решения е нужно всеки комунист да бъде за пример в труда, непрекъснато да търси и разкрива нови резерви, да уличава окръжаващите го за постигащото на по-големи успехи и дела.

Повечето от комунистите в Завода са образци на самоотвержен и вдъхновен творчески труд, настойчиво се борят за внедряването на различните нови почини, нова техника и технология, за подобряване конструкциите на производствените машини. Те са челиници и в рационализаторската дейност.

За активно участие в производството са наградени трима комунисти с „Народен орден на труда“ — златен, трима със сребърен и един с бронзов. Освен това на двама е връчена значката „Отличник на Комитета по промишлеността“, на седем е присъдено званието „Най-добър в професията“ и на 25 — „Ударник“. През изтеклата 1962 година 12 партийни членове изпълниха трудовите си норми над 150 на сто, а 8 — над 120 на сто. Няма нито един комунист с изпълнение на нормите си под 110 на сто.

За порасналата инициатива и активност на комунистите в производството говори такъв факт: в края на 1961 година партийната организация призова висококвалифицираните комунисти да окажат по-близка помощ за обучението на новопостъпилите работници и за повишаване квалификацията на нискоквалифицираните. Всички партийни членове приеха с желание това поръчение. Зарежда се дни и месеци, през които те с радост и умение предаваха своя опит на по-младите. Комунистът Деню Райков — носител на „Народен орден на труда“ — златен и на три значки „Отличник на Комитета по промишлеността“, в продължение на четири месеца обучи 15 работници-стругари. Другарите Ангел Касабов и Николай Павлов, работещи на шлайф-машини, обучиха четири работници.

Някои от обучените, като другарят Николай П. Стоянов, сега изпълняват трудовите си норми 125 на сто. Подобриха своите постижения и другарите Йонка Паунска, Мара Нелчева и др.

Партийният член Стефан Цонев — фрезист, носител на „Народен орден на труда“ — сребърен обучи Веска Нелчева и Дончо Кодев, които сега из-

пълняват трудовите норми над 160 на сто.

Генчо Минчев — диспечер в завода непрекъснато работи за повишаване квалификацията на новодошлите работници. Досега от своята група той е обучил 15 работника, 8 от които са взели разряд. Хубавата инициатива на партийните членове послужи за пример и по почина „Предай своя опит и знания!“ бяха обхванати 82 челиници, които предаваха опита си общо на 160 души.

За ритмичното изпълнение на производствения план от голямо значение е редовното поддържане на машините. За улесняване работата на главния механик и своевременно ремонтване на машините първи комунистите Петър Михайлов, Рачо Алексиев, Николай Павлов и др. приложиха почина на Виташкиев за самоподдържането на машините.

Сега вече седем бригади работят по този почин.

Комунистите от завода са начело и в рационализаторската дейност. Те добре разбират, че непрекъснатото търсене на нови пътища и резерви за повишаване на производителността на труда сега е една от главните задачи на партийната организация. Затова така активно работят в тази насока. През 1962 година 25 партийни членове са дали 90 рационализаторски предложения, от които 28 са вече внедрени. Общо 30

на сто от комунистите в завода са рационализатори.

Партийното бюро се грижи неспестно за повишаване активността на всички членове на организацията в производството и труда. Особено добре то използва партийните групи. В Завода има изградени общо 8 партийни групи. Партийните групи в цеха за нестандартно производство, мостови кранове и транспортни ленти насочват своята дейност към по-нататъшното разкриване на допълнителни резерви за повишаване производителността на труда, за икономия на метал и електроенергия, за внедряването на опита на първенците и др. Затова най-много рационализации са направени от комунистите в тези цехове. И сега при обсъждането на плана за 1963 година и набелязването на мероприятия за неговото изпълнение те вземат дейно участие. Само другарят Мило Стефанов е дал 12 предложения, от внедряването на които ще се подобри значително работата в цеха.

Комунистите от конструкторския отдел са начело в разработването на редица мероприятия, които предвиждат олекотяване на редица машини и подобряване на техните технически и експлоатационни качества, отговарящи на достиженията на техниката в напредналите страни.

Не малка роля за повишаване активността на комунистите из-

раят и комитетите за партийен контрол. В завода са изградени

6 комитети за партийен контрол. В тях са обхванати 30 партийни членове. Повечето от комитетите развиват добра дейност. Комисията за партийен контрол по икономия на материалите предложи да се огледат и коригират разходните норми на спомогателните и смазочните материали. Комисията по повишаване на производителността на труда излезе с предложение за механизация на някои ръчни операции. Предложението на двесте комунисти бяха възприети от ръководството на завода. Бяха коригирани разходните норми. Разгърната бе широка борба за икономия на електроенергия. Механизираха се някои ръчни процеси.

Задачите, които постави VIII конгрес на Партията, са величествени и в същото време много напрегнати. От партийните членове и всички работници те изискват неспестно да подобряват своята работа, активно да участват в тяхното изпълнение. Обхванати от творчески ентусиазъм, сега те обсъждат плана, правят предложения, изготвят реални организационно-технически мероприятия за неговото изпълнение. Досега са дадени над 230 работнически предложения и изготвени 101 организационно-технически мероприятия. И тук комунистите са пак в челиците редици.

Борислав ГАНЦАРОВ
партийен секретар на ДМЗ „Червена звезда“ — гара Дебелец

ИЗ РЕДАКЦИОННАТА ПОЩА

БОРБА

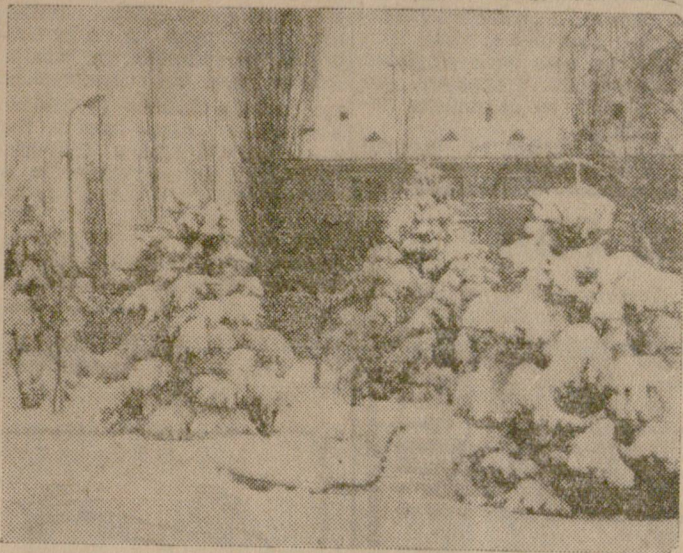
Усвояват нови земи

Тази година ТКЗС „Пробив“ в с. Овча могила трябва да усвои 300 декара нови земи от изкореняването на стара акациева гора. Затова още през втората половина на декември бригадите активни и бригадирите разясниха на кооператорите необходимостта през зимните месеци на всяка цена да се изкорени тази гора, за да се превърне в работна земя и се включи в пролетния посевен план.

На този повик на ръководството кооператорите се отзоваха с готовност. А условията за работа са изгодни. Всички изкоренени чукани и клонове се дават на кооператорите безплатно и освен това им се заплаща по 10 лева на изкоренен декар. След падането на снега работата беше преустановена, но управителният съвет на стопанството организира да се пробие път през снега с дизелова машина до местността „Балкан-баир“. Благодадение на това от няколко дни изкореняването започна отново.

Най-много кооператори излизат от втора полвеждна бригада. Всички работят с високо съзнание да превърнат околната гора в плодородна земя.

П. Панчев, дописник

ЗИМЕ В ПАВЛИКЕНИ

Снимка: И. Друев

ХРИСТО МЕАНИКАРОВ

Тая звездна нощ на януари с уменение велико ме замая! Стоях смутен пред снежните върхари, които тя от снежен прах извая.

Съсните очите си премежи от красотата горска заспелено и заблестя в искри прашена снежен във утрото студено.

СКРЕЖ

И речен до снощи с поглед бляскав закри очи със ледени клепачи, смутен от тая мека, нежна ласка на гледката прозрачна.

А аз стоях виновен във на двора, че тая нощ над бледен стих ме свари, ще може ли той друг да очарова, тъй както този скреж на януари?

Що за отношение?

Трудещите се от град Горна Оряховица излизат масово и влагат своя доброволен труд в залесителните мероприятия, организирани от Градския комитет на Партията, Отечествения фронт и Градския народен съвет. В резултат на това беше създаден лесопаркът в местността „Чукуровец“, залесен бе районът на Ловно-рибарската хижа и др.

Но има хора, които подценяват тази важна задача. Така е адвокатът Етим Хубев, който постави личните си интереси над всички останали.

Другарят Хубев е имал поставена задача да организира 5 души от колектива и заедно с тях да излязат в един от определените дни още от сутринта на определения обект. Той категорично отказал, въпреки че същия ден е нямал никакви служебни ангажименти.

За тези и някои други прояви на др. Хубев е обръщано внимание от Градския комитет на БКП.

Лошият пример на др. Хубев трябва да бъде порицан, за да си изваде поука както самият той, така и всички останали хора, които допускат подобни прояви.

П. Неюв

Така ли се пази народната собственост?

Голяма сграда е извисилата могъща снага сред Горско Ново село. В нея се помещават читалището, народният съвет, пощата и кооперативен магазин. Много труд и средства вложени в нея селяните.

За голямо съжаление, обаче, тая наша гордост се руши пред очите на всички ни. Водосточните тръби са разлепени, а някои от тях са откъснати и ги няма, или висят разкрити по стени, полюшени от вятъра. Косата зовали дъжд, а сега, когато се топи снегът, водата залива стени, мазилката е повиснала, измита, а на някои места окървена. Сервизата и загубила хубавия си външен вид. С право хората се питат: „Не виждат ли нашите ръководители? Така ли се пази народната собственост?“

Време е изпълкомът на народния съвет в с. Джулюница да отдели средства и да се ремонтират водосточните тръби, за да се спаси сградата от по-нататъшно разрушаване.

Ако днес за ремонт са необходими 100 лева, утре няма да стигнат и 1000 лева.

Георги Джеферов

ТОВА НЕ Е МАЛОВАЖНО

От четири години към Държавния народен театър в гр. В. Търново премина самодейната опера. Спектаклите се посрещат от населението с голям интерес, винаги са желани и масово посещавани.

При тия си посещения оперният състав се натъква на редица неудобства. На първо място с лошите оркестри. За да се получи пълноценен спектакъл, необходимо е връзката между сцената и оркестъра да бъде налице. За да го имаме, обаче, трябва диригентът да бъде едновременно и от сцената, и от оркестъра. На много места оркестралните са много тесни и дълбоки. Това не позволява оркестърът да се разположи правилно и удобно, а диригентът е принуден да се качва много високо (на стол или на маса). Така той не може да се следи от оркестрантите, макар че от сцената е видим. Такива дълбоки оркестри имаме в иначе прекрасните салони на Горна Оряховица, Лясковци, Масларево, Михалици, Горна Студена, Страхилово, Върбовка, Кучина, Присово, Карансеп и др.

На други места пък оркестралните са много малки и тесни. В такива салони оркестърът е принуден да се разположи в партера пред зрителите. В окръг на има над 15 салони, които са изработени типично и имат малки и дълбоки оркестри, в които се побира най-много 10-12 души оркестранти.

Единственият хубав салон с оркестрална, която създава всички удобства за диригент и оркестър, е този в с. Стражица. По този тип ще трябва да бъдат и всички салони, които са в строеж. Останалите оркестри са в различна степен, а по-голямата част са в строеж. Останалите оркестри са в различна степен, а по-голямата част са в строеж.

Единственият хубав салон с оркестрална, която създава всички удобства за диригент и оркестър, е този в с. Стражица. По този тип ще трябва да бъдат и всички салони, които са в строеж. Останалите оркестри са в различна степен, а по-голямата част са в строеж.

Единственият хубав салон с оркестрална, която създава всички удобства за диригент и оркестър, е този в с. Стражица. По този тип ще трябва да бъдат и всички салони, които са в строеж. Останалите оркестри са в различна степен, а по-голямата част са в строеж.

Единственият хубав салон с оркестрална, която създава всички удобства за диригент и оркестър, е този в с. Стражица. По този тип ще трябва да бъдат и всички салони, които са в строеж. Останалите оркестри са в различна степен, а по-голямата част са в строеж.

Единственият хубав салон с оркестрална, която създава всички удобства за диригент и оркестър, е този в с. Стражица. По този тип ще трябва да бъдат и всички салони, които са в строеж. Останалите оркестри са в различна степен, а по-голямата част са в строеж.

Единственият хубав салон с оркестрална, която създава всички удобства за диригент и оркестър, е този в с. Стражица. По този тип ще трябва да бъдат и всички салони, които са в строеж. Останалите оркестри са в различна степен, а по-голямата част са в строеж.

Единственият хубав салон с оркестрална, която създава всички удобства за диригент и оркестър, е този в с. Стражица. По този тип ще трябва да бъдат и всички салони, които са в строеж. Останалите оркестри са в различна степен, а по-голямата част са в строеж.

Единственият хубав салон с оркестрална, която създава всички удобства за диригент и оркестър, е този в с. Стражица. По този тип ще трябва да бъдат и всички салони, които са в строеж. Останалите оркестри са в различна степен, а по-голямата част са в строеж.

Единственият хубав салон с оркестрална, която създава всички удобства за диригент и оркестър, е този в с. Стражица. По този тип ще трябва да бъдат и всички салони, които са в строеж. Останалите оркестри са в различна степен, а по-голямата част са в строеж.

Какво се крие зад успехите

Народното читалище в с. Джулюница съществува от 68 години. И през най-трудните моменти то е било огнище на просвета и култура. При големи трудности и неволи се е работило добре — изяснили са представения, вечеринки.

Сега е обратно. Налице са много хубави условия. Красива и просторна сграда. В нея — читалища, гримьорна, салон, сценна.

Затова и годишното събрание се очакваше с интерес. Когато човек слуша доклада, излиза, че всичко е добре. Читателите са нараснали от 810 на 950. Повече са и раздадените книги.

Това обаче е една страна на въпроса. Много от читателите са деца. А младежите — те са малко. Да не говорим за кооператори, работници. Рецензии за нови книги почти не се правят. Практика за разнос на книги и за подвижни библиотеки също няма. Не се провеждат и читателски конференции. А това отдавна е трудолюбив човек от книгата.

Театралният колектив има добри традиции. Дълги години е радвал своите почитатели. Но вече толкова години в него играят все един и същи хора. Младежите пак стоят настрана. Затова и през годината са поставени само две пьеси.

Отчето се като добра работата на битовия хор, който е от 20—25 жени. Да, право е! Но това ли са възможностите на Джулюница? Големият четиригласен хор, състоящ се от 120 души, който съществуваше, сега остана само спомен. Работи се за неговото възстановяване, но става бавно, трудно.

Има детска музикална школа. Децата искат да учат музика, но единствен техен учител е Марин Минчев, който и без това е много зает. Затова е нужно да се намери учител, който да работи в музикалната школа и да дирижира хора. Да се подготвят в селото музикални кадри.

Значително се изостава с естрадно-сатиричния състав, с лекционната пропаганда. А това може да се обясни само с факта, че интелегенцията не се включва достатъчно във всеобщата работа на читалището.

Досега художествената самодейност е стояла на едно от последните места. И читалищното ръководство трябва да отдели по-голямо внимание на този важен въпрос. Да се оцени труда на тия, които късат от почивката си, за да задоволяват културните интереси на хората.

Това са само част от слабостите, които се крият зад успешните на читалището. С тях в най-скоро време трябва да се ликвидира.

Стоян КИРОВ

от Обществения редакция на в. „Борба“ в с. Джулюница

Една от многото

Като се кажеше едно време майстор, човек веднага си представяше някакъв музикален занаятчия, спуснал ниско над носа си телените очила, гледащ със строг поглед всяко движение на чираците. Той, занаятчията, даваше хляба и при всеки негов вик или сърдито покръвяване на веждите очите на калфите и чираците се свеждаха робски покорно. А да си представиш в онова време жена да учи занаят или да е майстор, беше невъзможно. Но... това е вече минало.

Младите хора, които сега правят първите стъпки в производството, са оградени с толкова грижи и любов, че само за няколко месеца получават разряди. А после имат възможност непрекъснато да повишават квалификацията си, да допълват своите знания. Тези мисли ни споделят Иваничка и Елена.

Една възпълна, около четиридесет годишна жена, бе хваната здраво ръчките на плетачната машина и внимателно следеше показването и скриването на всяка игла.

Това беше Иваничка.

Като Тодорова, която работи от две години в плетачния отдел и изпълнява трудовете си норми 175 на сто. Преди няколко седмици бригадата единодушно я посочи като най-добрата и пожела тя да им предаде своя бит и знания. Когато в съведството направиха сметка, се оказало, че, ако всички достигнат изпълнението на Тодорова, то бригадата ще дава месечно в повече 750 дамски блузи, или това прави цели 25 на сто повече от даваната досега продукция.

Но докато през работното си време Иваничка не отклонява нито за миг своето внимание, то в заетията на школата за високопроизводителен труд тя не скъпя думите си. В предаването на опита си Тодорова се ръководи от мисълта, че некаквици-

ранният работник няма да стане добър за минута-две, а ще са необходими часове, седмици да му се помагаша.

Излязохме от плетачния цех, а в нас още бучеше шумът на машините. И сякаш отново видяхме фигурата на Иваничка Тодорова, напрегнато наведена, клатейки главата си с ритъма на движението на шейната по бърдото на плетачната машина. Да, такава е тя, плетачката Иваничка Тодорова, една от многото първенци на Промкомбината в град Горна Оряховица. И имаха право другарите й да я посочат като най-добра и най-сръчна.

М. ШАЛАВЕРОВА

В. ДАВИДОВ

чрез Обществения редакция на в. „Борба“ в с. Оряховица

Четвърт век консервно предприятие в Свищов

Държавният консервен комбинат „Република“ — Свищов като консервно предприятие съществува вече 25 години. Основано в началото на 1938 година в сградата на бившата фабрика за растителни масла, през 1943 година се премества в нова сграда, след което през 1955 година започва производството в сегашната сграда.

През изминатия четвърт век предприятието се развива непрекъснато. Расте неговият обем, увеличава се броят на работниците. Съоръжава се със съвременни машини и апарати, расте опитът и квалификацията на хората. От 39 тона продукция на стойност 23 000 лева, през 1938 година тя нараства през 1947 г. на 140 тона за 84 000 лева, за да достигне през 1962 г. на 10 500 тона продукция за почти осем милиона лева. За 25 години продукцията на предприятието по отношение на натурата се е увеличила 59 пъти, а стойността 345 пъти.

Само за 15 години от национализацията на предприятието се развива непрекъснато. Расте неговият обем, увеличава се броят на работниците. Съоръжава се със съвременни машини и апарати, расте опитът и квалификацията на хората. От 39 тона продукция на стойност 23 000 лева, през 1938 година тя нараства през 1947 г. на 140 тона за 84 000 лева, за да достигне през 1962 г. на 10 500 тона продукция за почти осем милиона лева. За 25 години продукцията на предприятието по отношение на натурата се е увеличила 59 пъти, а стойността 345 пъти.

Само за 15 години от национализацията на предприятието се развива непрекъснато. Расте неговият обем, увеличава се броят на работниците. Съоръжава се със съвременни машини и апарати, расте опитът и квалификацията на хората. От 39 тона продукция на стойност 23 000 лева, през 1938 година тя нараства през 1947 г. на 140 тона за 84 000 лева, за да достигне през 1962 г. на 10 500 тона продукция за почти осем милиона лева. За 25 години продукцията на предприятието по отношение на натурата се е увеличила 59 пъти, а стойността 345 пъти.

Само за 15 години от национализацията на предприятието се развива непрекъснато. Расте неговият обем, увеличава се броят на работниците. Съоръжава се със съвременни машини и апарати, расте опитът и квалификацията на хората. От 39 тона продукция на стойност 23 000 лева, през 1938 година тя нараства през 1947 г. на 140 тона за 84 000 лева, за да достигне през 1962 г. на 10 500 тона продукция за почти осем милиона лева. За 25 години продукцията на предприятието по отношение на натурата се е увеличила 59 пъти, а стойността 345 пъти.

Само за 15 години от национализацията на предприятието се развива непрекъснато. Расте неговият обем, увеличава се броят на работниците. Съоръжава се със съвременни машини и апарати, расте опитът и квалификацията на хората. От 39 тона продукция на стойност 23 000 лева, през 1938 година тя нараства през 1947 г. на 140 тона за 84 000 лева, за да достигне през 1962 г. на 10 500 тона продукция за почти осем милиона лева. За 25 години продукцията на предприятието по отношение на натурата се е увеличила 59 пъти, а стойността 345 пъти.

Само за 15 години от национализацията на предприятието се развива непрекъснато. Расте неговият обем, увеличава се броят на работниците. Съоръжава се със съвременни машини и апарати, расте опитът и квалификацията на хората. От 39 тона продукция на стойност 23 000 лева, през 1938 година тя нараства през 1947 г. на 140 тона за 84 000 лева, за да достигне през 1962 г. на 10 500 тона продукция за почти осем милиона лева. За 25 години продукцията на предприятието по отношение на натурата се е увеличила 59 пъти, а стойността 345 пъти.

Само за 15 години от национализацията на предприятието се развива непрекъснато. Расте неговият обем, увеличава се броят на работниците. Съоръжава се със съвременни машини и апарати, расте опитът и квалификацията на хората. От 39 тона продукция на стойност 23 000 лева, през 1938 година тя нараства през 1947 г. на 140 тона за 84 000 лева, за да достигне през 1962 г. на 10 500 тона продукция за почти осем милиона лева. За 25 години продукцията на предприятието по отношение на натурата се е увеличила 59 пъти, а стойността 345 пъти.

Само за 15 години от национализацията на предприятието се развива непрекъснато. Расте неговият обем, увеличава се броят на работниците. Съоръжава се със съвременни машини и апарати, расте опитът и квалификацията на хората. От 39 тона продукция на стойност 23 000 лева, през 1938 година тя нараства през 1947 г. на 140 тона за 84 000 лева, за да достигне през 1962 г. на 10 500 тона продукция за почти осем милиона лева. За 25 години продукцията на предприятието по отношение на натурата се е увеличила 59 пъти, а стойността 345 пъти.

Само за 15 години от национализацията на предприятието се развива непрекъснато. Расте неговият обем, увеличава се броят на работниците. Съоръжава се със съвременни машини и апарати, расте опитът и квалификацията на хората. От 39 тона продукция на стойност 23 000 лева, през 1938 година тя нараства през 1947 г. на 140 тона за 84 000 лева, за да достигне през 1962 г. на 10 500 тона продукция за почти осем милиона лева. За 25 години продукцията на предприятието по отношение на натурата се е увеличила 59 пъти, а стойността 345 пъти.

Само за 15 години от национализацията на предприятието се развива непрекъснато. Расте неговият обем, увеличава се броят на работниците. Съоръжава се със съвременни машини и апарати, расте опитът и квалификацията на хората. От 39 тона продукция на стойност 23 000 лева, през 1938 година тя нараства през 1947 г. на 140 тона за 84 000 лева, за да достигне през 1962 г. на 10 500 тона продукция за почти осем милиона лева. За 25 години продукцията на предприятието по отношение на натурата се е увеличила 59 пъти, а стойността 345 пъти.

Само за 15 години от национализацията на предприятието се развива непрекъснато. Расте неговият обем, увеличава се броят на работниците. Съоръжава се със съвременни машини и апарати, расте опитът и квалификацията на хората. От 39 тона продукция на стойност 23 000 лева, през 1938 година тя нараства през 1947 г. на 140 тона за 84 000 лева, за да достигне през 1962 г. на 10 500 тона продукция за почти осем милиона лева. За 25 години продукцията на предприятието по отношение на натурата се е увеличила 59 пъти, а стойността 345 пъти.

Само за 15 години от национализацията на предприятието се развива непрекъснато. Расте неговият обем, увеличава се броят на работниците. Съоръжава се със съвременни машини и апарати, расте опитът и квалификацията на хората. От 39 тона продукция на стойност 23 000 лева, през 1938 година тя нараства през 1947 г. на 140 тона за 84 000 лева, за да достигне през 1962 г. на 10 500 тона продукция за почти осем милиона лева. За 25 години продукцията на предприятието по отношение на натурата се е увеличила 59 пъти, а стойността 345 пъти.

Само за 15 години от национализацията на предприятието се развива непрекъснато. Расте неговият обем, увеличава се броят на работниците. Съоръжава се със съвременни машини и апарати, расте опитът и квалификацията на хората. От 39 тона продукция на стойност 23 000 лева, през 1938 година тя нараства през 1947 г. на 140 тона за 84 000 лева, за да достигне през 1962 г. на 10 500 тона продукция за почти осем милиона лева. За 25 години продукцията на предприятието по отношение на натурата се е увеличила 59 пъти, а стойността 345 пъти.

на старите работници, овладяват новата техника и новите производствени.

През 1962 година планът бе изпълнен 106 на сто. Най-добре работиха стерилизат цех с ръководител Иван Станчев (кой постигна 108,9 на сто изпълнение) и смяната на Михаил Масов от цех за готови ястия със 114,8 на сто.

Постигнатото комбинатът дължи на големите грижи на нашата Партия за развитието на родната промишленост. Дължи го на първенците в производството, проявили упоритост, умение и майсторство в работата си, овладели и използвавали техниката, увлечли след себе си останалите работници. Голяма е заслугата на първите пионери на движението за комунистически труд.

Движението за комунистически труд става масово сред колектива на предприятието. Сега се поставя въпросът във всяка бригада да работят като първенци. Това е гаранцията, че през тази година ще бъдат надминати достиженията на най-добрите работници през 1962 г. Например, ако всички работници при операцията „бланширане“ работят като Фроска Кирова, ще се бланшират за същото време, през което се произведе консервата „белени домати“, 400 тона домати допълнително. Пред колектива на комбината стои планът за 1963 година. Той е увеличен. Изпълнението му започва при трудни условия — едновременно с преустройството на производствената сграда. Но добрата работа през изтеклата година дава основание на колектива да се чувства горд с постигнатото, да върви смело напред, ръководен от пътеводната звезда на перспективния план — за 1970 година да произведе 8000 тона готова продукция, а за 1980 година — 15 000 тона.

д-р СЛ. СТЕФАНОВ

Янка ПЕЕВА

от Обществения редакция на в. „Борба“ в Свищов

от Обществения редакция на в. „Борба“ в Свищов

от Обществения редакция на в. „Борба“ в Свищов

от Обществения редакция на в. „Борба“ в Свищов

от Обществения редакция на в. „Борба“ в Свищов

от Обществения редакция на в. „Борба“ в Свищов

от Обществения редакция на в. „Борба“ в Свищов

от Обществения редакция на в. „Борба“ в Свищов

от Обществения редакция на в. „Борба“ в Свищов

от Обществения редакция на в. „Борба“ в Свищов

ЗАМРАЗЯВАНЕ

Зимата играе голяма роля в живота на хората. Нейното значение съвсем не се изчерпва с обстоятелството, че тя е един от годишните сезони. На едни, например, на децата тя носи радост на други — грижи, а на стопанството в Полски Тръмбеш — Раданово служи за... извинение! Невероятно, но факт. Дошла при тях зимата и както може да се предположи водата преминала в едно от агрегатните си състояния, а именно — в твърдо.

Виновин ли са хората, че когато температурата спадне под 0 градуса водата замръзва? Решително не! Това си е физически закон.

А известно е, че без вода никоя фуражна кухня не може да работи. Дори и радановската. Виновин ли е някой за това? Решително не! Кухня без вода не е кухня.

Щом е така, значи бездействието на радановската фуражна кухня е напълно оправдано. Излиза така, че когато водата замръзне, някоя хора използват случая, за да стоят на топло. Ако и това е закон, ще се получи следното: щом се понижат още температурите и водата замръзне още повече, може да се очаква, че на радановци ще им стане горещо.

Въпросът за замръзването на водата и замразяването на фуражните кухни не е само местен радановски проблем. Подобни явления (на замръзване или пълна липса на фуражни кухни) се забелязват и във Върбовка, Бяла черква и Камен. Лош сезон е зимата и туй то! Какви ли не поразни правни!

ОСТЕН

Пресветая Кирка и Лопата

Кар. П. Борсуков

— В КАЛЕНДАРА ВИ НЯМА, ПОРАДИ КОЕТО НЕ ВИ ПРИЗНАВАМ ЗА СВЕТИНИ...

Трагичен фейлетон

Село Мишеморков хан, разположено в девет махали, е прочуто с многоградусовата си сливово, сочни ябълки и круши и хубави момци. Сега там е зима. Но това, което ще ви разкажем е било преди три години и то точно през пролетта. Тогава трудолюбивите планинари изпратили хабер на ДАП — Г. Оряховица, като молели да бъде разпоредено рейсовата кола, която ходи до с. Райковци да изразходва още една консервна мисия бензин, с който ще изминат до тяхното село.

Същата пролет даповначество отговорило е и ясно: „Може! Щом хурите квартира и храма за соната — дадено!“ Зарадвали се балканските стот горски работници, че най-после и те ще се возят на рейс. Още същия ден се разтичали и определили най-хубавата къща за квартира на шофьорите, подготвили готвачка и прислуга. След като съобщили в Горна Оряховица, че всичко е готово и получили одобрение и похвала за стореното, те зачали да пристигат на колата. За посрещането дошли всички хора от бебетата (направили вече процапулника си) до старците. Дошли и пазачите на хижа „Грамадлива“ и хората от леговицето на ДИП „Победа“. Омръзнало било на всички да вървят пеш по широкото, хубаво и равно шосе. Но чакали, чакали и... колата не дошла.

На другия ден пак чакали. На третия — също, обаче, рейсът все си спирал в с. Райковци. Минала пролетта, дошло лятото, а след него есента и зимата, но важният въпрос се замълчал. Междувременно се завързала кореспонденция като редовно хвърчели писма от

Балкана до Горна Оряховица и от Г. Оряховица до Балкана. Резултат обаче нямало.

Най-сетне търпението на балканците се изчерпало и те взели, че се оплакали по-нагоре, те зачали да пристигат на колата. За посрещането дошли всички хора от бебетата (направили вече процапулника си) до старците. Дошли и пазачите на хижа „Грамадлива“ и хората от леговицето на ДИП „Победа“. Омръзнало било на всички да вървят пеш по широкото, хубаво и равно шосе. Но чакали, чакали и... колата не дошла.

На другия ден пак чакали. На третия — също, обаче, рейсът все си спирал в с. Райковци. Минала пролетта, дошло лятото, а след него есента и зимата, но важният въпрос се замълчал. Междувременно се завързала кореспонденция като редовно хвърчели писма от

МОЛБА — ИЗЛОЖЕНИЕ

Другари,

Към мен и моята скромна личност е отправено чудовищно обвинение. На 9 януари т. г. съм направил предумишлен опит да сирия зъбите на моята хавайка с цел да я лиша от възможността да домоти постоянно по мой адрес, което се отразява извънредно зле на нервната ми система. За тази цел съм си послужил много ловко, което аз напълно отричам. Купил съм бил от сладкарниците в гр. Велико Търново бяла халва и в нея съм бил сложил няколко електронни чукчета. Това е лъжа. Вярно, че аз и купих четвърт бяла халва и, след като и я поднесох, тя напала едно парче и извика веднага „Ох, зъба ми!“. После напала второ, трето... и започнала да вади отделили зъби, които падаха като круши от устата ѝ. Ето защо обвинението трябва да се отнесе не към мен, а до онези, които произвеждат бялата халва, и тези, които са разрешили нейната продажба.

Моля, за оправдателна присъда!

Тахан ХАЛВАДЖИЕВ

НА МЕЖДУНАРОДНИ ТЕМИ

ПОВЕЧЕ ОТ ЧЕТИРИ ГОДИНИ продължава гражданската война в Южен Виетнам, а очакванията от САЩ и тяхната южновьетнамска марionетна край не се вижда, въпреки откритата американска военна интервенция, в която кликата на Нго Дин Дием търси спасение.

100 000 убити, 300 000 ранени и повече от 1 милион души в концлагери — такава е досегашната кървава равностепен на тази война. Около 400 000 наемници на Нго Дин Дием са хвърлени срещу южновьетнамското население и неговите защитници от съпротивата. Тактическа и стратегическа поддръжка им оказват вече американски самолети. Повече от 12 000 американски войници и офицери и специално дрсирани кучета участвуват в наказателните операции, при които е трудно да се определи кои хора или кучета, изпълняват по-акуратно своята кучешка

мисия. „Хората“ сриват със земята села, обезглавяват патриоти, изтезават бременни жени, хвърлят деца в огъня; развалят с отрова водозточници, унищожават хиляди хектари ориз. С това те искат да натикат населението в „стратегическите селища“ — най-модерното изобретение, присадено на азиатската почва, на усъвършенстваната американска машина за приниждение. Така те искат да изолират населението от оградите на съпротивата, а получават обратен резултат — увеличава се масовата опора на партизанското движение.

През 1962 година политически и военни ръководители на САЩ няколкократно се зарекоха „да задържат на всяка цена Южен Виетнам“. „Увеличаваната“ разходка, обаче, която те обещаха на американския войник, се оказва трагична. В продължение на една година повече от 270 любители на авантюри от Мисисипи, Арканзас, Тексас и други краища на САЩ завършиха своя земен път в джунглите на Южен Виетнам.

Американското — оперативно

командуване в Сайгон, което от една година разработва и напраща военни операции, предприе обрат на събитията и на начало на „умиротворяване“ за 1963 година. Южновьетнамското правителство уверяваше в края на миналата година, че „войната е навлязла в своята последна фаза“. Но действителността им се напсми. Едва ли инициаторите на американската военна интервенция са очаквали, че новата година ще им донесе толкова нанапади. Нгодиндиемовската военна машина бе разтърсена в началото на годината от небивали досега по своята сила удари на съпротивителното движение. „Първата седмица от новата година, — писа кореспондентът на Роутер в Сайгон — Търнър, — отбеляза внезапно засилване на темпа на партизанската война в Южен Виетнам“. На 2 януари при южновьетнамското селище Мито, само на 30 мили югозападно от столицата, отряд от 200 партизани нанесе поражение на около 2000 нгодиндиемовци, което западни коментатори окачествиха като катастрофа. Никого досега южновьетнамската армия не е давала толкова много жертви само в едно сражение. Неочаквани бяха и загубите на американски хеликоптери, участвували в сражението — от 15, извадени от строя 11. Последваха удари в провинция Фу Нен, северозточно от Сайгон, провинция Киян Гиан, югозападно от Сайгон. В южновьетнамската столица ежедневно пристигат тревожни съобщения за сражения в различни части на страната.

Във Вашингтон настъпи тревога. Белият дом поиска тези дни подробен отчет за развой на събитията и за американските загуби. В Сайгон пристигна командувачият американските сили в района на Пасифика адмирал Фелт. Пентагонът и неговите пълномощници в Сайгон правят сега оценка на новата обстановка, гадаят намеренията на съпротивителните сили, търсят изход. Първата констатация, пред която се изправят, е преминаването на все по-голямо количество американско оръжие, включително оръдия и

бронирани коли, в ръцете на партизаните. Американските хеликоптери, главно средство за осигуряване придвижването на южновьетнамските войски, се оказаха добър прицел за партизаните. Втора констатация — партизанските отряди прилагат вече на места правилата на позиционна война с твърда отбрана. Такъв бе случаят при Мито. А американските инструктори запознаваха в продължение на година години-десетини само с досегашната тактика на партизанската война — смел удар и бързо оттегляне. Констатациите обаче искат изводи. А такива все още не са направени във Вашингтон и Сайгон.

Но каквато и тактика и стратегия да приложат американските империалисти и нгодиндиемовци спрямо освободителното движение в Южен Виетнам, те не ще успеят да сломят съпротивата на народа. Войната, която навлязла в нова фаза, крие разочарование за нейните инициатори.

В. САВОВ

РАЗМИШЛЕНИЯ НА ШОФЬОРА

Ето дойде новата година, а някоя неща си вървят по старому. Даже и бензиностанцията в гр. В. Търново не се е променила. Поставена на лично място, тя прави собствениците на леки коли и водачите на обществени превозни средства. Не само „мами“, а „измамва“. Който спре пред нея с ужас констатира, че това не е истинска бензиностанция. Тенко му, ако няма гориво за да зареди колата другаде.

На пръв поглед са налице всички необходими съоръжения. Достатъчно е да се хвърли един бегъл поглед и ще се установи, че младежите от това село са в латаргично състояние. Разбира се, техният сън не трябва да се разбира в буквалния смисъл на думата. През това време младежите могат да ходят на вечеринки, на гости пред трапеза с току-що заклано прасе и пр. и прочие.

При тях се касаело по-скоро за някаква частична латаргия. Щом чуели думите „хидромелиоративно строителство“, те моментално заспвали. Дали става дума за някаква хилноза или за чисто нехайство още не е известно.

Отсега обаче се знае, че три-те важни хидромелиоративни обекта в района на Поликраище се изграждат без помощта на младежите от това село.

БОДИЛ

ЛЕТАРГИЧЕН СЪН

Решил един виден наш естествоиспител да напише научен труд върху латаргичния сън. Събрал човекът необходимите данни, ровил се дълго из библиотеки, за да направи съответните научни справки, и най-после произведението го-ре-долу добили физиономията си.

За да не изглежда, обаче, чисто теоретически, авторът решил да поосвежи труда си с примери, основани на лични наблюдения. Скитал той дълго из Балкана, но налице мечките са на изчезване, не можал да види нито една. Пък и да беше видял, едва ли щеше да се осмели да я наближи.

За да спаси положението, авторът отишъл в Поликраище. И то напълно основателно. Ще кажете: там няма мечки. Вярно е, че няма, но може да се наблюдава латаргичен

Сурвакането продължава

Макар и Новата година отдавна да бе отминала, уверен, че все още има хора за сурвакане, грабна шарената сурвакавица и тръгна из района на ТКЗС гр. Павликени. Насреща ми иде човек с печално лице.

— Какво ти тежи, другарю? — запитах го аз. — Ще разрешиш ли да те сурвакам?

— Много работи ми тежат, момче. Аз съм овчар на стопанството в града. Името ми е Христо Палазов. Още в първите дни на миналата 1962 година, пономогнал и насърчен от нашите ръководители, аз обявих съвкупно на овчарите от селата Патриш и Недаи. Ето мина вече цяла година, а тук няма кой да се сети да отчета нашето съвкупване.

Отлетях с шарената сурвакавица на други кооперативни стопанства из окръга. По пътища и кооперативни срещнах замислени лица на цели бригади и звена, борещи се за зването „Бригада (звено) за комунистически труд“.

Та ние сме песимистични, защото няма хора, които да отчетат нашата работа и да видим кои от нас са заслужили да им приспят знанието. — Не бойте се, другари! Ще прекосим до вашите ръководители и ще им донеса такава сурвакавица, че не само спяте, но и калпаците им ще изпадат.

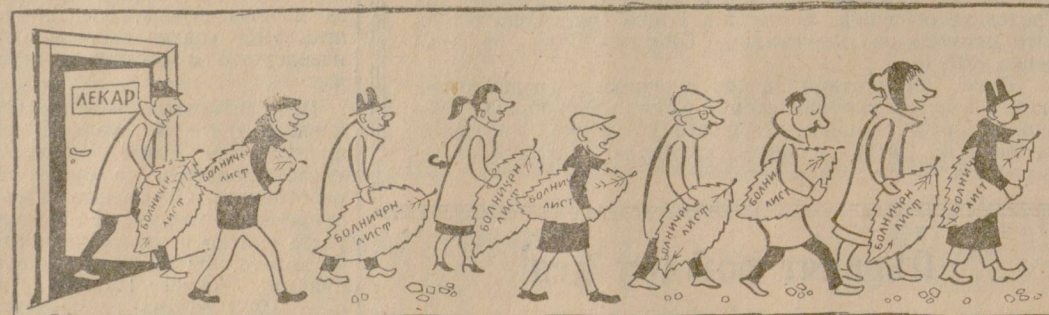
ДРЯНОВЕЦ

В ПОМОЩ НА ВЪЗДЪРЖАТЕЛИТЕ

Открит е нов клон на въздържателното дружество в гр. В. Търново и то не къде да е, а в самата сърце на „Балкантурист“. Става въпрос за сладкарницата. В желанието си да се борят против алкохолната предпримчивост сервитюрки при мъчаливо съгласие на управителя ползват на клиентите спиртни напитки вместо в петдесет, а четридесетрамови чашки. Несъмнено това е от полза за всички посетители. Да поясним мисълта си с един пример. Влиза някой гражданин с явно намерение да изпие четвърт коняк, за да се приплати от грип. Вместо това, той ще получи двеста грама. Така той хем ще предотврати това опасно заболяване, хем няма да отекнява организма си с толкова много алкохол. Какво значение има, ще заплати стойността на двеста и петдесет грама! Важното е да се води борба против алкохолизма, глог.

ЗЕЛЕНГОВ

Кар: Ст. Казак

ПРАЗНИЧНА „ЕПИДЕМИЯ“.

Горчивите плодове на една интервенция